

Jaká je

Lokálka

1. Je, jaká je, tak mě náhle kopla do klína,
moje tvář má barvu albína,
ať mně to už víckrát nedělá, chápu, že je ráda veselá,
jenže jinak, než chci já.
2. Je, jaká je, trochu dítě, trochu mužatka,
řídke vlasy maj' punc pozlátka,
chvíli něžná, chvíli upjatá, jak je štíhlá, jak je baňatá,
jenže jinde, než chci já.
3. Je, jaká je, samý Lybar, pod ním blondýna,
téměř do patnácti nevinná,
její minulost je pohnutá, chvíli křičí, pak zas nedutá,
vždycky jindy, než chci já.
4. Je, jaká je, tak mě náhle ťukla do tváře
drobnou ručkou s citem kováře,
její krása je prý pompézní asi proto, že je obézní
trochu více, než chci já.